

[Jes Lunde]

fremlægge en finansredegørelse, som viser, at betalingsbalanceunderskuddet bliver ved med at være lige stort. Man er nødt til at vise, at tallene bevæger sig i den rigtige retning, uanset at det er opnået ved at lave nogle forudsætninger, som er mildt sagt overdrevent optimistiske, som bygger på en udlandsvækst, der ligger langt over, hvad OECD skønner, osv.

Men det interessante i den forbindelse er, at De Konservative, selv om de har det sådan med betalingsbalancen, sagtens kan leve med at fremlægge en finansredegørelse, som viser, at arbejdsløshedsniveauet bliver uændret dette årti ud. Dér føler man ikke nogen ansvarlighed længere; man føler ikke noget som helst for at få løst det problem.

Derfor må jeg igen efterlyse en konservativ plan for afvikling af arbejdsløsheden. Hvornår regner man med at kunne få fjernet arbejdsløsheden med De Konservatives egen økonomiske politik? For det må vel være målet trods alt, eller er det bare simpelt hen glemt?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Jørgen Tved for sin sidste korte bemærkning i denne omgang.

Jørgen Tved (FK):

Det kan måske være svært at holde rede på de spørgsmål, der bliver stillet, men papir og kuglepen er jo opfundet, så man kan skrive dem ned. I hvert tilfælde havde jeg ikke stillet spørgsmål om de ting, som hr. Henning Andersen svarede mig på. Det kunne jeg godt have gjort, men det var der en anden der gjorde.

Det, jeg spurgte om, var, om der var nogen sammenhæng i den konservative politik, når statsministeren den ene dag her i Tinget giver udtryk for, at man lader den danske ambassadør hilse ANC's kongres, og når De Konservative den næste dag sammen med De Radikale nedstemmer et fornuftigt forslag, der var stillet af Socialdemokratiet, om, at man skulle understøtte ANC ved at yde en bevilling til deres oplysningsvirksomhed osv.

Jeg vil gerne vide, om De Konservative mener, at det fascistiske styre med dets modbydelige raceadskillelse er det rigtige styre at opretholde i Sydafrika, eller om Det Konservative Folkeparti ligesom os andre mener, at man skal understøtte kampen for at få bragt demokrati også i det hjørne af verden. Jeg har ikke spurt

om noget med arbejdsløshed; jeg spurgte om dette helt konkrete problem.

(Kort bemærkning).

Henning Andersen (KF):

Jeg kan godt forstå, at økonomien optager hr. Jes Lunde temmelig meget – den optager også mig – men hr. Jes Lundes udtalelse herom, at vi er for optimistiske med hensyn til den baggrund, vi bedømmer tingene på, må være hr. Jes Lundes mening. Nu er det altid rart at være optimistisk – det er meget rarere end at være pessimistisk. Men så siger hr. Jes Lunde: Kan vi leve med den store arbejdsløshed, vi har? Det fremgik meget klart af mit første indlæg, at det er noget, denne regering tager meget alvorligt på. Vi ville gerne gå meget længere for at få endnu flere i arbejde, men hr. Jes Lunde må som økonom også være klar over, at der skal nogle ingredienser ind, for at det kan lade sig gøre, og i den henseende har vi nok to forskellige opfattelser af, hvordan man kan nå det mål. Vi har ikke kunnet få flertal for at gå længere i de tiltag, vi gerne ville, for vi tager det lige så alvorligt som Socialistisk Folkeparti.

Endelig spurgte hr. Jes Lunde: Hvornår får vi fjernet arbejdsløsheden? Ja, det var da et godt spørgsmål! Det kan jeg selvfølgelig ikke give en dato på, men det er et af de vigtigste punkter i denne regerings økonomiske politik at få det tal så lille som muligt. Jeg husker, at en forhenværende statsminister, Jens Otto Krag, engang sagde, at 5 pct.s arbejdsløshed var fuld beskæftigelse, men det var for en del år tilbage.

Ingerlise Koefoed (SF):

Efterårsvalget fik et mærkeligt udfald. Der er nogle, der har kaldt det grumset, men i det udtryk synes jeg der ligger en mistænkeliggørelse af vælgerne, for der må jo være en grund til, at vælgerne valgte at sætte deres kryds sådan, som de gjorde.

Statsministeren har i overensstemmelse med sine interesser fortolket det sådan, at vælgerne ønskede et samarbejde hen over midten.

I SF udlægger vi valget anderledes. Vi ser det som et udtryk for en helt forståelig utilfredshed med regeringen og en voksende mistillid til statsministerens evigt smilende forsikringer om, at alting går så godt. Det, at SF blev styrket ved valget, ser vi som et udtryk for, at vælgerne ønsker at trække os her i folketingsalen og klimaat i Danmark længere til venstre.